Ao. 1856. No. 135.
Zaturdag 8 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 24 *October* 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van het daartoe door Mina Aalden gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de slavin *Sophia*, geboren in 1801, dochter van *Jaba*, toebehoord hebbende aan de Lands Plantaadje *Catharina Sophia*;

En dat gemelde gemanumitteerde voort. aan de namen zal voeren, van:

Anna Sophia Aalden.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

5 Nov. Van de slavin *Antje*, geboren in 1808, dochter van *Martina*, en haar kind *Jetta*, geboren in 1824, toebehoorende aan H. Rantze.

» » Van de slavin *Jeannette*, geboren in 1809, dochter van *Minerva*, toebehoorende aan J. W. Bruehem.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

Alzoo de navolgende personen van het Gouvernement hebben verzocht, om in pacht te bekomen, de na te melden landerijen, als:

1o. J. Gerbrands, het perceel land gelegen ten Zuiden aan 's lands straat, en ten Oosten aan de *Wanica straat*, groot ½ bunder.

2o. R. A. F. P. Dulder, het perceel land gelegen ten Noorden aan de rivier *boven Suriname*, uitmakende een gedeelte van de verlaten plantage *St. Domingo*, groot *twee* bunders, en

3o. C. C. Bergendal, van het perceel land gelegen in de divisie *Thorarica*, aan de *Marchals kreek*, linkerhand in het opvaren, groot *een* bunder.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen, zullende anders over de opgemelde perceelen land door het Gouvernement worden beschikt naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 (G. B. e. a. No. 8).

De Gouvernements - Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Administratieve Politie.

Aangezien, door noodwendig vereischt wordende reparatien aan de *brug*, liggende over de *Sommelsdijk kreek*, de weg naar de plantage *Tourtonne* voor eenige dagen voor *Rij- en Voertuigen* zal worden afgesloten, zoo wordt hiervan aan belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

[14528] Den 9den September 1856. V. A. Guilmin, echtgenoot van H. Courtois en A. J. Guilmin, echtgenoot van G. L. Pairaudeau, ieder voor ¼ aandeel erfgename van wijlen F. B. Guilmin, aan P. D. Kock als in huwelijk hebbende A. S. Guilmin, van ½ gedeelten van het Erf met de daarop staande Gebouwen in de *Watermolen straat*, N. W. La. A No. 196, O. W. La. B (*) No. 27.

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(*) In de vorige annonce, geplaatst in No 111 van dit blad, staat O. W. La. A No. 27, moet zijn: O. W. La. *B* No. 27.

Transport.

(14224) Den 7den November 1856. S. van Praag aan A. Smith Thomson, van het Erf met de daarop staande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrug straat*, N. W. La. E No. 231, O. W. La. D No. 461.

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(14223) Tegen den gewonen *Interest*, en onder voldoende *Zekerheid*, bij het *Wees Departement* te bekomen de som van **TWEE DUIZEND GULDEN**, aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

De Weesmeester,
CHs. LIONARONS.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Toledo*, bieden bij inschrijving, tegen *KONTANTE BETALING*, te Koop aan:

11 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof, tot Maandag den 10den dezer, des morgens ten 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker onmiddellijk na de toewijzing, binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper, van Plantaadje moeten worden afgehaald. (14522)

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

SEQUESTERS

van de Plantage *Lodewijksburg*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan tegen *Kontante Betaling*:

40 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van Plantage af te halen.

Zullende de inschrijvings-biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 10den dezer, des morgens ten 9 ure worden aangenomen. (14215)

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

Paramaribo, den 7 *November* 1856.

Wij vernemen dat de Eigenaren en bewoners der Plantaadjen en Gronden, gelegen aan de rivier *Suriname*, van de stad naar de redoute *Purmerend*, het plan hebben gevormd, om het communicatiepad, langs hunne effecten, in eenen behoorlijken staat te doen brengen en waar het noodig is te verbreeden, de bruggen te herstellen, waar ze ontbreken nieuwe aan te leggen, en zoo doende een geschikte rijweg daar te stellen, waardoor men van de stad tot nabij *Purmerend* gemakkelijk met rijtuigen zal kunnen doortrekken. Om dat plan ten uitvoer te brengen zullen door elk der belanghebbenden twee arbeiders worden verschaft, behalve de geldelijke bijdragen, welke bij inteekening worden ingezameld.

Het Gouvernement heeft, naar wij onderrigt zijn, het plan goedgekeurd, de plantaadjen en gronden, hierboven bedoeld, van de verpligting tot het geven van commando-negers aan de divisie *Para* ontheven, en eene som van duizend gulden ter ondersteuning aangewezen. Ook bij gegoede ingezetenen heeft men niet te vergeefs geldelijken bijstand ingeroepen, zoodat het voornemen bestaat, om op eerstkomenden maandag de werkzaamheden aan te vangen bij den grond *Combé*. Elk die bij het gemakkelijke eener goede communicatie, tevens de daaraan verbondene voordeelen voor de nijverheid inziet, zal het voorgenomen plan toejuichen en naar zijn vermogen bijdragen om hetzelve te verwezenlijken, en zoo mogelijk uit te breiden.

Algemeene beschouwingen over Neêrlands Indie.

(*Vervolg en slot van ons vorig No.*)

Een artikel dat in belangrijkheid onmiddellijk op de suiker volgt, is de *rijst*, die niettegenstaande het algemeen binnenlandsche verbruik, daar het voor den Javaan het voornaamste voedingsmiddel uitmaakt, toch nog in aanmerkelijke hoeveelheden naar buitenslands vervoerd wordt. In zijn werk: Blik op het eiland Java, door den graaf van Hogendorp, zegt hij over de rijstkultuur het volgende: »Elke gemeente (dessa) heeft hare eigene terreinen en velden op welker kultuur zij uitsluitend regt heeft, die zij elk jaar bebouwt, geheel of gedeeltelijk, naar gelang der omstandigheden, en vooral naar gelang van het aantal landbouwende inwoners, daar aanwezig onder het toezigt van het opperhoofd of de opperhoofden van het dorp. Het akkerwerk wordt somtijds gemeenschappelijk uitgeoefend door alle inwoners der dessa, even als zulks plaats heeft op de koffijplantages, of door elk hoofd eener familie dat daarop voor zijn aandeel regt heeft; zoo als doorgaans geschiedt over de kultuur der rijst, welke een der voornaamste producten uitmaakt van het eiland Java, terwijl de Javanen aan den rijstbouw de voorkeur geven, omdat zij daarmede beter bekend zijn dan met iets anders.

Op zekere plaatsen wordt een individueel regt gegeven op dergelijke gronden; voornamelijk daar waar de rijstvelden (sawas) door eene kunstmatige besproeijing vruchtbaar gemaakt worden, en omringd zijn met dijken die met zorg zijn daargesteld en wier eerste aanleg zeer kostbaar is; maar bijna algemeen, en voornamelijk in het oostelijk gedeelte van het eiland, is het gebruik der bebouwbare landen van elke dessa gemeenschappelijk; en de velden worden elk jaar in gelijke deelen verdeeld onder de regthebbenden, of ook wel somtijds heeft deze verdeeling plaats naar het aantal ploegen of werklieden waarover zij tot dit oogmerk beschikken kunnen.

Niets is bekoorlijker voor het gezigt, er is niets dat sterker pleit voor de geschiktheid van den Javaan voor den landbouw, dan deze schoone rijstvelden, die zich amphitheatersgewijze verheffen en glooijend in regelmatige afdeelingen langs de bergrukken nederdalen om zich verder op in de vlakte te verliezen in ontzaggelijk uitgestrekte velden.

Men kan niet nalaten de kunst te bewonderen waarmede de Javanen, zonder eenige andere hulp dan hun vernuft, door een juisten blik en door de ondervinding geleid, partij hebben zoeken te trekken van het geringste straaltje water dat dikwijls verscheidene mijlen ver te zoeken is. Daar zij met eene onbegrijpelijke spaarzaamheid en zorgvuldigheid met het water omgaan, zorgen zij dat er geen druppel van het kostbare vocht verloren gaat, maar van trap tot trap doorloopt, totdat het eindelijk de laatstgelegen velden bereikt heeft die geheel waterpas liggen. Dit water, ontspringende uit bergen die geheel en al overdekt zijn met een vetten en nog maagdelijken grond, tempert niet alleen de hitte der brandende zonnestralen, maar het deelt ook aan het gewas, tegelijk met de veelvuldige verfrissching, een soort van slib mede, dat eene verwonderlijk vruchtbaarmakende kracht bezit. Zoo ziet men dan ook dat de grond, waar dit water naar willekeur geleid wordt, niet uitrust, en minstens twee oogsten per jaar oplevert.

Een kultuur die, zoo zeer geschikt is voor den grond van Java, die zoodanig in overeenstemming is met den smaak en met de behoeften der inwoners, en die, om zoo te zeggen, met elken dag in belangrijkheid toeneemt, — naarmate Europa zich meer bezig houdt met de belangen zijner industrie dan met die van zijnen landbouw, en minder tijd en plaats verleent voor de productie van granen die benoodigd zijn voor de buitendien reeds onvoldoende voeding zijner talrijke bevolkingen, — kon door het verstandig bestuur waaraan het lot van dit heerlijk land is toevertrouwd, niet worden overgelaten aan de min of meer onzekere kansen der weersgesteldheid. Derhalve zijn er zeer merkwaardige bouwkundige werken aangelegd, en op dit oogenblik zorgt men dat er, op verschillende punten van het land nog andere gebouwd worden, en voornamelijk in de provincie Sourabaya, alwaar de uitgestrekte en vruchtbare vlakten meer verwijderd zijn van de bronnen en het meer vochtig klimaat der bergen en ook grooter en krachtiger middelen ter besproeijing noodig hebben.

Wij kunnen hier niet onvermeld laten eene plant, wier opbrengst eenige weinige jaren geleden het zeer aanzienlijk cijfer bereikte van 2,000.000 ponden, maar nu gedaald is tot 500 000 ponden, op welk bedrag zij tegenwoordig geschat wordt: *de indigo* namelijk. De grootste reden van zulk eene snelle vermindering moet, naar het schijnt, niet daarin gezocht worden dat de Javaansche indigo de concurrentie tegen die van Bengalen niet kan volhouden, maar doordien de verbouw van indigo, wel verre van dezelfde voordeelen af te werpen welke andere kultures opleveren, daarvoor weldra grootendeels achterwege gelaten werd. Het schijnt inderdaad zeker te zijn dat daar waar deze plant, onder anderen door het suikerriet, vervangen is, de fabriekant eene vermeerderde winst geniet in verhouding van 7 tot 2, terwijl de planter er even zeer merkelijk bij won.

Evenwel bekleedt deze verwstof nog heden den derden rang, wat de waarde betreft, in de artikelen van uitvoer, waar zij voorkomt voor een som van ƒ 3.822.675; terwijl, wegens de voortdurende en talrijke behoeften der kolonie, — waar bijna alle kleedingstukken in gebruik bij de inlanders, blaauw geverwd zijn, — de indigo altijd een zeer belangrijk product op Java blijven zal.

De *tabakskultuur*, waarop de Javaan zich gaarne toelegt en die hij buitendien zeer goed schijnt te beoefenen, slaagt doorgaans naar wensch op Java, waar hij op den duur meer uitbreiding verkrijgt.

In verscheidene provincien waar ik geweest ben, heb ik uitmuntende tabaksplantages aangetroffen, ofschoon de groote en aanhoudende droogte die dit jaar over het geheele eiland heerschte, dit, zoowel als vele andere gewassen, merkelijk benadeeld heeft.

Nog zijn er velen bereid hunne kapitalen daartoe aan te wenden, en wachten slechts op de beslissing van het gouvernement, omtrent de handhaving of de afschaffing van de begunstigde cultures.

Zoo als men ziet, zijn er vele en uiteenloopende belangen in 't spel, die van het al of niet behouden van dit stelsel afhangen; en zoo velen zien daarom reikhalzend den uitslag te gemoet, om zich daarnaar te regelen, dat het, ondanks het bezwaar om elkeen regt te doen wedervaren, te voorzien is, dat het gouvernement zijne beslissing dienaangaande niet lang meer zal kunnen uitstellen.

Wat de *theekultuur* betreft, deze is, tot nog toe voor het gouvernement op zware verliezen te staan gekomen. De prijs waarvoor de verbouwenden thee moeten leveren, maakt het deficit des te aanzienlijker, naar mate de geleverde hoeveelheid grooter is. Het schijnt echter, hetzij doordien men de plant zorgvuldiger en doelmatiger begint te kweeken, hetzij dat de bewerking van het teeder blad beter gekend en beter behandeld wordt, dat de hoedanigheid der thee op weg is eene trapsgewijze verbetering te ondergaan, hetgeen de hoop doet koesteren dat de regering weldra ook in dit opzigt slagen zal, en beloond worden voor de groote opofferingen die zij zich getroost heeft.

De *minerale voortbrengselen* van Java bepalen zich voornamelijk tot tin. De zoo beroemde tinmijnen van Banca en die van Billiton waar de ontginningen zich hoe langer hoe meer uitbreiden, werpen voor den handel zoowel als voor de schatkist der kolonie, aanmerkelijke voordeelen af, waarvan de bron vooreerst nog onuitputtelijk schijnt te zijn. Dit artikel waarvan in 1814 de uitvoer bedroeg 68,758 pikols, heeft in 1855 voor Banca alleen, niet minder beloopen dan 90,000 pikols tin, genoegzaam bewerkt om in den handel te komen.

Deze opgenoemde produkten, namelijk koffij, suiker, rijst, indigo, thee en tin, zijn, benevens gom, specerijen en bindrottingen, de uitvoerartikelen van Java die voor den handel en de scheepvaart het meest van belang zijn.

Een Duitscher, die uit de Vereenigde Staten van Noord Amerika teruggekeerd is, heeft eene beschrijving van zijn verblijf aldaar uitgegeven. Hij had zich toen hij er heen ging, nog al dichterlijke voorstellingen van die nieuwe wereld gemaakt; maar de werkelijkheid heeft weinig aan zijne verbeelding beantwoord. Alles is daar eenvormig en onfantastisch, zegt hij. Zelfs heeft men er geen ware zingvogels. Ook de mensch heeft geene stem tot gezang. Ik was, zoo schrijft hij, dikwijls in muzikale gezelschappen, waar zich jonge dames zingend lieten hooren. Haar toon was in waarheid te vergelijken met dien, welke men te weeg brengt wanneer men met natte vingers rondom den rand van een met water gevuld glas strijkt; een zonderling geluid, dat eenigzins met dat eener meeuw overeenkomt. Ik hoorde met veel weerzin toe, want ik vernam in elke noot de resonans eener vreesselijke holheid. Ook blikken de dames niet, zij kijken maar, er gapen maar twee keldervensters. Ik, kan het Amerikaansche schoone geslacht maar deswegen prijzen, dat het nooit voor mijne rust gevaarlijk kon worden. Opmerkelijk is overigens de hooge vereering en de groote galanterie, met welke de mannen hunne vrouwen bejegenen. Zoo b. v. gaan de mannen in de steden op de groenmarkt, de korf aan den arm dragende, en koopen daar het noodige terwijl de vrouwen te huis zeer behagelijk op bijzonder daartoe ingerigte stoelen heen en weder wiegen. De vrouwen worden schier heilig gehouden. Ik heb mij zelven heimelijk eens afgevraagd, of de oorzaak van dit verschijnsel misschien niet verwant zij aan dat, hetwelk eenige Duitsche bergvolken aanleiding geeft om hunne cretinen voor heilig te houden. Ik weet het niet. De vorming der Amerikanen is enkel eene mercantile, eene technische. Hier ontwikkelt zich de praktische mensch in volle mate. Doch ook deze opleiding is zonder vasten grond, maar van buiten geweldig en snel aangebragt, bodemloos. De landbouw is nog geheel ruw. Daarom noem ik alle Amerikaansche industrie, allen handel bodemloos. De laatste is ook reeds zeer in verval, en zal nog meer dalen, zoo als mij verstandige kooplieden verzekeren, omdat hij geheel op en geforceerd crediet berust, terwijl deze door de opheffing van de speciaalbanken — het lieveling idee van den beperkten Jackson — ineen moet storten. Den onbevooroordeelden vreemdeling komt over het algemeen het gansche Amerikaansche wezen eenigermate "geforceerd" voor. Met de uitdrukking "bodemloos" meen ik het karakter van alle Amerikaansche instellingen te kunnen aanwijzen, ook de staatkundige. Men moet zich niet verbeelden, dat de Amerikaan zijn vaderland bemint, of een vaderland heeft. Ieder leeft en werkt maar in het republikeinsch verband, omdat en *zoo lang*

daardoor zijn privaat eigendom verzekerd is. Wat wij vaderland noemen, is hier enkel eene *vermogen-assurantie*. De Amerikaan kent niets, zoekt niets dan geld, hij heeft geen idee; gevolgelijk is de staat geen geestelijke en zedelijke instelling (vaderland), maar slechts eene stoffelijke conventie. Dat de Amerikaan voor zijne republiek gevochten heeft, bewijst niets; dat welligt de meeste Amerikanen zich bij een vijandelijken aanval zouden opofferen, bewijst niets. De waarde eener zaak kan niet beoordeeld worden naar hetgeen een mensch daarvoor doet. De mensch verroert dikwijls ter wille van de heiligste zaak geen vinger en laat zich voor een penning doodslaan. Hoe loos de zamenhang der Amerikaansche vrijstaten is, hoe slechts op het stoffelijke gegrond, blijkt uit het verschijnsel dezer dagen, dat namelijk Zuid Caroline zich van het statenbond wil afscheiden, omdat het toltarief hem niet voegt.

Gemengde Berigten.

Volgens een landhuishoudkundig overzigt van professor Schulze in Jena, is de prijs der rogge in de 55 jaren der loopende eeuw vijf maal boven de 3 thlr. 10 sgr. geklommen, hetgeen vijf dure tijden ten gevolge had. De tegenwoordige duurte duurt het langst of liever gezegd, heeft het langst geduurd. Tot de laatste tien der vorige eeuw was de gewone prijs 1 thlr. 7 sgr., en hadden de landlieden toen natuurlijk slechts eene geringe winst. Ook in de zeven jaren van 1819 tot 1826 was de prijs slechts 18 maanden lang hooger dan 1 thlr. 10 sgr., daarentegen 2 jaren lang beneden de 24 sgr. De eerste duurte in deze eeuw kwam in de jaren 1804—1806, de tweede van 1813—1814, de derde van 1816—1817, de vierde van 1846—1847 voor; de eerste duurde slechts 6 maanden, de tweede 2 maanden, de derde 18 maanden, de vierde niet langer dan 5 maanden, terwijl de tegenwoordige duurte, de vijfde, sedert het jaar 1853 heerscht.

— De Eng. bladen deelen uittreksels mede uit eene geschiedenis der immigratie in der Vereenigde Staten van W. J. Bromwell, welke voor eenigen tijd te New-York is in het licht verschenen. Van het tijdvak vóór de invoering van officiele lijsten in 1819, zijn slechts globale berekeningen mogelijk: van 1784 tot 1794 4000; 1794 10,000; van toen tot 1817 jaarlijks 6000 personen. In het laatstgenoemde jaar steeg het cijfer plotseling tot 22000. In 1819 werden wetten ingesteld tot bescherming der immigranten op den overtogt. De sedert opgemaakte lijsten toonen de volgende cijfers aan:

30 Sept. 1819 tot 30 Sept. 1829 . . 128.502
30 » 1829 » 31 Dec. 1839 . . 538,381
1 Jan. 1840 » 30 Sept. 1849 . . 1,427,337
1 Octob. 1849 » 31 Dec. 1855 . . 2,118,404

alzoo te zamen in iets meer dan 36 jaren 4,212,624 personen, van welke 2,344,445 geboren in het Vereenigde Koningrijk. Het talrijkste was de immigratie in 1854, toen het cijfer door de bijvoeging van 206,054 Duitschers tot 427,833 steeg. In het vorige jaar bedroeg het aantal 200,877, waaronder 66,219 Duitschers. Onder het totaal cijfer sedert 1819 waren 1,242,032 Duitschers, 188,725 Franschen, 31,071 Zwitsers, 29,441 Zweden en Noorwegers, 16,714 Chinezen (naar Californie) 15,969 Mexicanen, 7,185 Italianen, 938 Russen en 123 Turken.

— In eenige dagbladen der Vereenigde Staten vindt men de volgende beschrijving van Walker: » Op den eersten aanblik maakt de generaal Walker den indruk van een klein man; maar als hij naast anderen staat, dan ziet men, dat hij iets over de middelbare grootte is. Hij is mager, en zijn ligchaamsbouw schraal; maar hij ziet er taai en krachtig uit, en naar het zeggen der soldaten, die zijne avonturen van den aanvang af medegemaakt hebben, kan hij meer bezwaren doorstaan, dan de schijnbaar sterkste man in den lande. Hij betoont eene buitengewone bedrijvigheid, en zijn oog waakt over alles, wat in den staat voorvalt. Zijne kleeding bestaat in den regel uit een gewone blaauwe broek, en blaauwe kiel van grof linnen, waarop twee smalle roode strepen de plaats van epauletten bekleeden, en een strooboed. Als hij zit, neemt hij eene achtelooze houding aan, en zijne schouders schijnen zich bijeen te trekken. Deze onbehagelijke zittende houding en de bescheidene kleeding zijn geschikt om de verwachting te leur te stellen van hem, die van zijne physische verschijning wat verwacht, dat aan zijnen grooten naam beantwoordt. Doch wanneer hij in volle uniform is en in levendige beweging, dan verandert zich zijn geheele aanzien. Hij is breedgeschouderd, schijnt ten minste een paar duim grooter, en het fonkelen van zijn gewoonlijk halfdroomerig grijs oog verraadt het inwendig gloeijende vuur. Zijn hoofd is ongewoon hoog, evenredig wat groot en naar boven zeer breed. Het haar is licht, het voorhoofd breed en glad en zoo ontwikkeld, dat men er het merkteeken van eenen denker in zou kunnen zien. Het aangezigt is schraal, de neus wat gebogen, de mond fijn gevormd en groote vastheid verradende. De lippen zijn zoodanig gesloten, als men het pleegt aan te treffen bij menschen, die zeer bepaald en systematisch zijn. Het oog is vrij klein en diepliggend. Hij spreekt met zeer veel overleg en pleegt zijne woorden zorgvuldig te kiezen. Wordt hij echter in den loop des gespreks door het onderwerp medegesleept, dan is zijne voordragt vloeijend, ja zelfs bevallig. Zijn gezigt heeft, zonder juist fraai te wezen, eene geestrijke en innemende uitdrukking, en een knevel, die hij staan laat, zal de bevalligheid van het geheel zijner trekken nog verhoogen. Zonder twijfel is hij zeer eerzuchtig, maar in zijne uitlatingen toch zoo bescheiden en bedeesd als een schoolknaap. Hij is den 10den Mei 1824 geboren, en dus iets over de 32 jaar oud. Met zijne soldaten gaat hij maar weinig om, doch als hij in hun gezelschap is, behandelt hij ze volkomen als zijns gelijken.

— In Mexico is eene nieuwe constitutie gemaakt, in vele opzigten eene navolging van die der Vereenigde Staten van Noord-Amerika; ook het beginsel van godsdienstige verdraagzaamheid is daarin aangenomen; en, hetgeen niet van zucht tot aansluiting aan de Vereenigde Staten getuigt, de slavernij en de uitlevering van voortvlugtige slaven is daarin verboden. Verder is er eene wet tot vrijmaking der in de doode hand zijnde goederen, gemaakt: volgens dezelve zullen de uitgestrekte vaste goederen van de kerk en van andere zedelijke ligchamen aan de tegenwoordige gebruikers of aan anderen die zij in hunne plaats laten treden, in eigendom overgaan tegen eenen matigen kooprijs, welke als hypothecaire schuld op den grond gevestigd blijft. Deze wet zou, naar men meende, den zoo vruchtbaren bodem des lands meer productief maken, zonder den godsdienstzin der bevolking te kwetsen, de regten der kerk te schenden of de geestelijkheid met het staatsbestuur in strijd te brengen.

— De *Times* van Trinity (Californie) behelst het volgende staaltje van de waakzaamheid van eenen hond en de gehechtheid aan zijne meesteres: » De heer William Dredge woont op 5 mijlen afstand van Trinity aan de noordelijke helling van het gebergte. Op zekeren nacht werd hij even over twaalf uur uit zijnen slaap gewekt door het geblaf van een hond, die rondom het huis liep en telkens stil hield voor de deur, waartegen hij dan begon te krabben met het kennelijke doel om binnen gelaten te worden. In den beginne stoorde de heer Dredge zich weinig aan dit leven; maar het aanhoudend geblaf van den hond begon hem eindelijk te verontrusten en hij stond op om de zaak te onderzoeken. Naauwelijks had hij de deur behoedzaam open gedaan, toen de hond met geweld naar binnen sprong. Bijna verschrikt door dezen inval, meende de heer Dredge in het eerst dat zijn nachtelijke bezoeker dol was en hij stond op het punt om hem te dooden, toen hij zich herinnerde dat dolle honden niet blaffen, zoo als deze hond had gedaan. Bovendien was de hond hem genaderd, en zag hem met zulke smeekende blikken aan, zijne huilende stem noodigde hem zoo dringend om hem te volgen, dat hij zich eindelijk liet overhalen en, door den hond voorafgegaan, het huis verliet. Zijn viervoetige gids bragt hem naar eene plaats, die in den berg uitgehouwen was, en waar de opeengehoopte sneeuw gevaarlijke afgronden verborg. Na eenigen tijd voortgegaan te zijn, hielden zij stil bij het lijk eener vrouw, die zeker van honger en koude was omgekomen. Nadat de heer Dredge zich verzekerd had dat alle hulp te vergeefs was, stelde de hond alle pogingen in het werk, om met zijne tanden een klein pakje, dat naast de ongelukkige lag, los te maken. Dit wekte de aandacht van den heer Dredge, die bij onderzoek bevond dat het pakje een klein kind bevatte, hetwelk door de moeder in eenige kleedingstukken was gewikkeld, die zij zelve had uitgetrokken, ten einde daarmede de tengere leden van haar kind te bedekken. Zonder tijd te verliezen, bragt de heer Dredge het kind naar zijne woning, waar hij het zoo spoedig mogelijk deed verzorgen. Daarna wekte hij eenige buren, en begaf zich met hen naar den berg om het lijk der vrouw niet aan de wilde dieren prijs te geven; de hond had echter de noodlottige plaats nog niet verlaten; hij waakte bij het lijk zijner meesteres, en verliet het eerst toen men het de laatste eer bewezen had.

— Een tweegevecht dat in Louisiana in de Vereenigde Staten heeft plaats gehad, heeft eene vrij kiesche kwestie in het leven geroepen, betrekkelijk de toepassing van een der artikelen van hetgeen men in Amerika het wetboek van eer noemt. De heer C., een rijk handelaar te New-Orleans, door een ander handelaar dier stad, den heer E., in een dagblad belasterd zijnde, eischte de logenstraffing of intrekking van het bewuste artikel. Dit werd geweigerd, waarop C. aan E. eene uitdaging zond. De ontmoeting had plaats op zestig mijlen afstands van New-Orleans. De getuigen waren achtingswaardige, met zulke soort van zaken vertrouwde personen.

Bij tweegevechten van dien aard, is het gebruikelijk dat de uitgedaagde of zijne woorden herroepe, of den uitdager het hoofd biede tot deze zich voldaan verklaart. Wordt een der strijdenden gewond, dan wordt het gevecht geschorst; is de uitdager de gekwetste, dan heeft hij het regt een tweede schot te doen; is het daarentegen de uitgedaagde dan, verklaart zijn tegenstander zich bijna altijd voldaan. Meestal wordt nadat het eerste schot gewisseld is, de zaak door de getuigen geschikt.

Bij het bovenaangehaalde duel ging het als

volgt toe. De tegenstanders, beiden uitmuntende schutters, werden op tien passen afstands geplaatst. De strijd had met pistolen plaats, en zij moesten te gelijk op een gegeven teeken losbranden, hetgeen dan ook geschiedde. Geen van beiden verroerde zich. E. reikte koelbloedig zijn pistool aan zijn getuige over om het op nieuw te laden. C. liet, na vruchteloos eene intrekking der beleediging gevraagd te hebben, eveneens zijn pistool laden. Zij vuurden voor de tweede maal, C. werd vlak in de borst getroffen en stierf na weinige minuten.

Alstoen bespeurde men dat E. door het eerste schot ernstig aan den regterarm gekwetst was, zoo zelfs dat die arm waarschijnlijk verlamd zal blijven. Hij had de koelbloedigheid zijne wond te ontveinzen, als ook de kracht om met den gekwetsten arm op zijn tegenstander te vuren. De getuigen zijn zeer verlegen over deze zaak, aangezien de regelen van het wetboek van eer geschonden zijn. Hadden de getuigen van C. de wond van E. bespeurd, dan zouden zij een einde aan den strijd hebben gemaakt door te verklaren dat C. voldaan was, en hadden de getuigen van E. van het feit kennis gedragen, dan zouden zij niet hebben geduld dat bij eene zoodanige ongelijke sterkte, het duel werd voortgezet. Ongelukkigerwijze zal de oplossing dezer kwestie het leven aan den gedoode niet teruggeven, zij hij dan ook al dan niet volgens de bestaande regelen gedood.

— Volgens het dagblad van Zurich is aldaar een aanzienlijk man door den tafeldans volslagen gek geworden. Zijn orakel, de tafel, welke hij elken voormiddag raadpleegde, voorspelde hem op zekeren dag, dat hij des namiddags ten 4 ure zoude sterven. Hij werd hierop neerslagtig, mijmerend en al meer en meer beangst, hoe meer het noodlottige uur naderde, tot dat hij ten laatste volslagen gek werd.

— De keizer van Rusland heeft de statuten goedgekeurd eener maatschappij voor handel en scheepvaart en heeft het beschermheerschap daarover aangenomen. Het maatschappelijk kapitaal is zes millioen zilveren roebels groot, verdeeld over 20,000 actien, waarvoor de Russische regering zelve gedeeltelijk heeft ingeschreven. De maatschappij heeft de verpligting op zich genomen om elf stoombootlinien in werking te brengen en te onderhouden, de eerste tusschen Odessa en Alexandrie, de tweede tusschen Odessa en Marseille, de derde tusschen Odessa en Triest, en de acht anderen, in de Zwarte Zee en in de Zee van Azoff, langs den Donau, den Dnieper, den Brug en den Dniester. Gedurende twintig jaren heeft de regering aan deze maatschappij subsidie toegezegd. Dit is de eerste zoodanige inrigting, die in Rusland tot stand komt; de gevolgen daarvan voor den Russischen handel, zijn onberekenbaar.

— De arsenalen te Portsmouth zijn, naar men stellig verzekert, nog nimmer zoo gevuld geweest. Men beweert, zelfs dat er genoegzame voorraad aanwezig is, om 100 linieschepen en 100,000 man drie jaren lang te voorzien.

— Te Pesaro, in den Romeinschen Staat, hebben de burgers geweigerd de belasting op de uitoefening van bedrijven te betalen, die reeds voor eenige jaren uitgeschreven was, maar eigenlijk nog nimmer ingevorderd werd, en die men thans niet alleen voor dit jaar, maar tevens ook voor de reeds verloopen jaren wilde innen. De aanplakbiljetten, waarin men tot deze betaling aangemaand werd, zijn door de burgers afgescheurd, terwijl de Zwitsersche soldaten, die de autoriteiten in de uitoefening hunner functien te dezer zake behulpzaam wilden zijn, met gefluit ontvangen werden. De gouverneur der provincie, die zich te Urbino bevond, heeft zich onmiddelijk naar Pesaro begeven om, zoo mogelijk, de wet te doen eerbiedigen. Van ernstige rustverstoringen heeft men niets vernomen.

— Te Munchen is in het laatst der maand Aug. het standbeeld onthuld geworden van den generaal Deroy, die in den bevrijdingsoorlog van Duitschland zulk eene belangrijke rol heeft gespeeld. Het beeld heeft eene hoogte van 10 voeten en is op een voetstuk van 11 voeten hoogte geplaatst. De beeldhouwer Halbig is zeer verdienstelijk geslaagd in zijnen arbeid; hij heeft den veldheer voorgesteld in eene vooruitgaande houding, met het zwaard in de naar beneden gerigte regterhand, terwijl hij de linkerhand heeft opgeheven als om tot de uitvoering van een pas gegeven bevel op te wekken. De mantel is los over de schouders geplooid, en het geheel wordt als een gelukkige arbeid geprezen.

Burgerlijke Stand.

Van den 31sten October tot den 6den November zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 31sten, Johanna Carolina Fijth, 74 jaren. Idem, Elisabeth Cornelia Nehoca, 55 jaren. Idem, Carolina Lisette Kerster, 1 j. ruim. Den 1n. Nov. Hendrik Adriaan, zoon van Joseph Vigelant Zweever en van Johanna Frederika Neijhorst, 13 jaren. Idem, Adrianus Jacobus Hoog, 27 jaren. Idem, Willem George van Ommeren, 30 j. en 1 maand. Den 2den, Joseph Mendes, zoon van Mordechai Mendes Quiros en van Sara Nunes Vas, 4 jaren. Den 4den, Johanna Frederika Echter, 16 j. Idem, Joseph Johannes Goedman, 1 j. en 4 maanden. Den 6den, Amelia Tijps, 53 jaren. Idem, Frederik Parker, 44 jaren.

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 6den dezer, van plant. Rustenburg, 18 vaten à 12,07 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 7n dezer, de Eng. schoener *Surprise*, kapt. N. Barnwill, van Demerary.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plata, kapt. Koch, adres bij H. C. Levy. Sluit en vertrekt *HEDEN*.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. J. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Javaan, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Anna, kapt. B. Schil, adres bij M. D. Huidekoper.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende heeft de eer, ter kennisse te brengen van HH. Medestichters, Leden en Begunstigers der *PROTESTANTSCH SURINAAMSCHE METTRAY*, dat door de aanwezige Hoofdbestuurders dier Stichting, in hunne vergadering, gehouden den 5n. j. l., zijn verkozen: tot *President* de Heer C. CONRADI, tot *Sekretaris* C. VAN SCHAICK en tot *Thesaurier* de Heer A. A. T. DE MAN; die zich, deze keuze hebben laten welgevallen en van nu af als zoodanig zijn in functie getreden.

Paramaribo, den 6 November 1856.

Namens het Hoofdbestuur der *Protestantsch Surinaamsche Mettray*,
v. SCHAICK.
Sekretaris.

HEDEN AVOND

SOIRÉE MUSICALE.

A. EHRHARDT.
Woonplaats:
Kromme Elleboog straat. (14525)

EXECUTEUREN

in den boedel wijlen den Heer G. L. RÖPERHOFF, bieden, bij inschrijving te koop aan, van Plantaadje *Resolutie* ½ aandeel:

30 VATEN SUIKER.

De Inschrijvings-billetten worden aangenomen ten kantore van GEBS. REELFS, tot MAANDAG den 10 dezer, des voormiddags om 9 uren, alwaar dezelven zullen geopend en de Suiker aan de hoogste inschrijving (mits goedgekeurd) worden toegewezen; moetende de Suiker voor rekening en risico van den kooper, onmiddellijk na de toewijzing, van Plantaadje worden afgehaald. [14527]

Paramaribo, den 8 November 1856.

***De zalf en pillen van* HOLLOWAY**

hebben eene bewonderenswaardige genezing veroorzaakt van eene verzwering, welke door de geneesheeren en heelmeesters voor ongeneesbaar werd gehouden

Robert Palett, een zeevaarder, te Wolsoken bij Wisbeach, had een gevaarlijke verzwering in den arm; hij had twee jaren lang in een buitenlandsch hospitaal, en een geruimen tijd in een ziekenhuis in zijne woonplaats gelegen, zonder dat men het had kunnen genezen, zoodat hij ten laatste opgegeven en voor ongeneesbaar verklaard werd. Doch gedurende eenigen tijd de zalf en pillen van HOLLOWAY gebruikt hebbende, werd zijne wonde geheel genezen en zijne gezondheid hersteld. Dit kan worden betuigd door den heer Abraham Catlin en andere aanzienlijke inwoners van Wolsoken.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [14526]

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**